

er i den offentlige sektor, om at komme på fuld tid, men paradokset består i, at de ikke kan komme det, arbejdsgiverne har ikke råd til det. Til gengæld er der en anden offentlig instans – netop staten – som, fordi kommunerne ikke har råd til det, bliver tvunget til at udbetale supplerende dagpenge for at hindre, at vi får tilstrækkeligt med varme hænder i den offentlige sektor. Det paradoks fatter jeg simpelt hen ikke at regeringen ikke tager alvorligt. Det er så enkelt at løse og burde have været løst for længst, sådan at det ikke havde været nødvendigt for os at stille et beslutningsforslag om det.

Det kan da ikke være sådan, at man bare sidder på sine hænder og siger: Det er ikke vores ansvar, at kommunerne ikke tilbyder fuldtidsstillinger, når man på den ene side kan konstatere, at der er et behov, og på den anden side kan konstatere, at der er et ønske fra de ansatte om at komme på fuld tid.

Hvis jeg var beskæftigelsesminister, eller hvis jeg var i beskæftigelsesministerens bukser – ja, så ville der være god plads, men hvis jeg havde været i beskæftigelsesministerens sted, så ville jeg have sagt til finansministeren: Når der nu forhandles aftaler med KL, når der nu skal laves en ny kommuneaftale, så skal det paradoks løses. Du må sige til kommunerne, som vi gør i så mange sammenhænge, at vi ikke vil acceptere at udbetale supplerende dagpenge. De penge flytter vi fra staten og over til kommunerne, under forudsætning af at kommunerne sammen med de faglige organisationer finder en smidig måde at sikre at få flest mulige på fuld tid.

Resultatet ville være tilfredse medarbejdere, mindre nedslidning, mindre stress og mere tilfredse ældre og tilfredse pårørende. Det er sådan set en relativt enkel opgave.

Så jeg havde håbet, at beskæftigelsesministeren ville mere end bare konstatere, at her er et paradoks, men at man ikke vil støtte at løse det, fordi man ikke vil belaste de kommunale budgetter, og fordi aftaler skal respekteres. Der er intet i forslaget, der indikerer, at vi ønsker at bryde budgetter, eller at vi ikke ønsker, at aftaler skal respekteres. Vi har sådan set nærmest foreslået, at de faglige organisationer indgår i forhandlingerne. Vi har sådan set også anvist, hvor penge skal komme fra.

Det, regeringen har som det allermest afgørende, er, at det kommunale selvstyre ikke skal understøttes, det skal holdes i kort snor. I øvrigt

synes jeg, det er lidt patetisk, at både Venstres og De Konservatives ordfører brugte meget energi på at rose det kommunale selvstyre. Man har sådan set lavet en lov, der siger til kommunerne: Hvis I så meget som vifter en smule mere med ørene, end vi siger I må, så har vi en lov ifølge lovbekendtgørelse nr. 492, som siger, at så kommer vi og giver jer bøder. Og nu står man her i dag og siger: Vi ønsker, at det kommunale selvstyre skal udvikles. Nej, det gør regeringen ikke, og det er jo derfor, at den ikke ønsker at understøtte kommunernes mulighed for at sikre en økonomi, der gør, at de kan få en bedre form for tilrettelæggelse, som kan sikre flere fuldtidsansatte og sikre flere varme hænder.

Med de bemærkninger vil jeg endnu en gang glæde mig over, at der sådan overordnet har været udtrykt sympati og støtte til forslaget fra en bred kreds af partier, og jeg håber, at den kommende tid kan bidrage til at lægge et maksimalt pres på regeringen, sådan at den under den ene eller den anden form sikrer, at vi får løst det paradoks, at vi har mange medarbejdere, som ønsker et fuldtidsjob, og at vi har stort behov for en bedre service i ældresektoren.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 131:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod brugen af hemmelige jobklausuler.

Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Ole Sohn (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 29/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.